

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Δ. Δ.

Θά έχετε βέβαια δὴ μέλισσες πού πετοῦν ἐπάνω ἀπ' τὰ μπουμπούνια, προσεκλυόμεναι ἀπὸ τὸ μεθυστικὸν ἄρωμα τους. Τὴν ἴδια ἐντύπωσιν θά έχετε ὅταν τῆς μεσημβρινῆς ὥρας παρουσιασθῆ ἡ ὄραία καὶ νεαρά Ἀθῆς στὴν Γιαννάκη, ἢ τὸ ἀπόγευμα ἢ τὸ βράδυ στὸ ντάνιν τῆς μόδας. Καὶ πράγματι τὸ πρόσωπό τῆς ἔχει φρεσζάδι καὶ δροσιά φρεσκοζομένου τριαντάφυλλου. Ὁ ἔτυπος τῆς ἐνδιαφέρει πολὺ, ἔχει κατὰ ἰαπωνεζικόν, ἴσως σ' αὐτὸ νὰ συντελῆ τὸ χρώμα τῆς, κάπως βαθύχρυσον, ἐνφ' τὰ μαλλιά τῆς, τὰ μαύρα, ἴσως καὶ ἡ κοντὴ ἀλλὰ τόσοσν συμμετρικὴ σιλουέττα τῆς, πιθανότατα ὁμοσ καὶ τὸ εἶδος τοῦ κτενίσματος τῆς, τραβηγμένα πολὺ μέχρι τοῦ νὰ τετνώνονται τὰ χαρακτηριστικά. Δεκαπέντε ἔτη ἔζησε με τὴν οἰκογενεία τῆς στὴν Ν. Ὑόρκη, μία ζωὴ μὲ πολλὴν γήνησιν, μελέτην συστηματικὴν, ζωὴν ἰσχυροτέρων μαθημάτων, ἰαπωνίαν εἰς ἑξαετηρίων σχολείων τοῦ Λονδίνου. Τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς συνέπληρωσεν εἰς τὰ καλύτερα σχολεῖα τοῦ Λονδίνου. Ὅταν ἐπέστρεψαν στὰς Ἀθήνας κάτοχοι τερματίας περιουσίας, κατέλυσαν σὲ ἰδιαιτέρα ἀπαρτεμένῃ τῆς Μ. Βρετανίας, ἀποτελοῦσα τὸ ἐκκυστικώτερον σημεῖον γιὰ ὄλην τὴν ἀριστοκρατικὴν αἰθουσίαν ἀθηναίων κοινωσίαν. Ἡ νεαρά Δεσποινὴς ἐργουόριζε στὴς πλέο- chic συναθροίσεις Πρεσβειῶν καὶ Ἀθηναίων μεγάλων. Ὅμιλεῖ ἑλληνικὰ μὲ ἑλαφρὴν ἀγγλικὴν προφορὰν, ἔχει ἕνα γλυκὸν τέμπρ, καὶ ἡ ὁμιλία τῆς εἶναι συγκρατικὴ ἴσως ἐπειδὴ τὸ στόμα τῆς εἶναι σάν τσαρισμένο κατακόκκινον πετροκέρασσο, καὶ τὰ δόντια τῆς σερὰ κανονικῶν μαργαριταρίων. Εἶναι γνωστὴ ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ ὄραία δολλαριοῦχος. Τὸ μειονέκτημά τῆς εἶναι ὕψος δυσανάλογον μὲ τὴν ἡλικία Μονοφανασίην καταγωγὴν τῆς οἰκογενείας τῆς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὰ πρῶτμα καὶ ἀπρόοπτα κυνικά καύματα συνετέλεσαν εἰς τὸ ν' ἀνοίξουν μιά ὥρα ἀρχιτέρα διάπλατα αἱ πύλαι τῶν ὑπαθρίων ντάνων; τὰ ὁποῖα φέτος ἐπληθύνθησαν, ἐπεκταθέντα εἰς Χαλάνδρι, Μαροῦσι, μέχρι Κυανῆς Ἀκτῆς. — Τὸ Σπόρτιν Κλμπ στὴν Κηφισιά ὅσον οὐπω προαναγγέλει ἐναρξῆν, ἡ ὄρχηστρα τοῦ θά εἶναι μαγευτικὴ ὁ δὲ χορὸς πού ἦτο προσωρινὸς διὰ τὸ πατινάρισμα τὸ ἐσπέρας θά διατεθῆ εἰς τοὺς χορευτάς. — Πρὸς τὸ παρὸν κυριορχοῦν Τροκαντερό καὶ Παράδεισος, μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι τὸ ἀπόγευμα τὸ ρεκόρ τοῦ συνωστισμοῦ ἀνήκει εἰς τὸν Παράδεισον καὶ τὸ βράδυ εἰς τὸ Τροκαντερό. — Ἄν ὁ Παράδεισος εἰς ταράτσας αἱ ὁποῖαι νὰ κατέληγαν στὴν κορυφὴ τοῦ Λυκαβηττοῦ ὀρισμένως θά ἦσαν ὄλαι ἐν ἀπαρτί, τόσοσ εἶναι ὁ κόσμος ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ διαρκῶσ νὰ χορεύῃ καὶ νὰ δῆ τοὺς χορευόντας. — Ἐκεῖ ὡσ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ πλέον ἀριστοκρατικὸν κόσμος ἀπέχει τοῦ χοροῦ καὶ περιορίζεται εἰς τὸ νὰ ἐντροπῆ εἰς τὸ θέαμα τῶν χορευτῶν, τὸ ὁποῖον πράγματι εἶναι ἕλιαν διασκεδαστικόν, διότι τὸ χορευτικὸν τερεραῖν συμπεριλαμβάνει σπείσμαν ἀπὸ ὄλεσ ἀνεξαιρέτως τῆς Ἀθηναϊκῆς τάξεσ καὶ ἐπομένως τὰ βήματα ἀποδίδουν ἐντύπωσιν ἐπεξεργασίας ἀραβουργημάτων καὶ καλπασμοῦσ ἀλόγων ἀφοτριόντων.

— Ἐκεῖ εἰς τὸν Παράδεισον αἱ φανατικώτεροι διασώτιδες Τρίτη, Πέμπτη καὶ Σάββατον εἶναι ἡ δις Νικολαῖδη, τῆς ὁποίας ἡ προτιμησίς γιὰ τὸ μαῦρον χρώμα εἶναι σὲ μεγάλη ἀντίθεσιν μὲ τὴν ἀνθηροτάτη νεότητά τῆς, μ' ὄλα ταῦτα ἐν πλήρη ἀρμονίᾳ μὲ τὸν τύπον τῆς εὐμορφιάς τῆς, φορεῖ πάντοτε τουαλέττες μαῦρες ἀπὸ γυαλιστερό μεταξωτό, καὶ περιλαίμιον σὸ ὁποῖον πάντοτε εἶναι καρφωμένο ἕνα κόκκινον λου-

λοῦδι, καὶ καπέλλο μικρὸ κλῶσ, μαῦρον καστόριον. — Ἡ Δις Καλλέργη τῆς ὁποίας ἡ ἐμφάνισ καὶ ὁ χορὸς εἶναι ἀπὸ τῆς ὄμοιότερες καὶ σεμνότερες. Ἡ κ. Α. Φιλαρέτου τῆς ὁποίας ἡ μελαγχροὴ εὐμορφία ὑπενθυμίζει μιά γοητικὴ ἡρώιδα τοῦ κινήματογράφου—τὴν Μαντζίνη. Ἡ Δις Ε. Σταθῆτον μία αἰθερία ξανθὴ καλλονὴ πλαστωμένη πάντοτε ἀπὸ σίννερα ζωρζέττ καὶ κρέπ ρομαῖν πράσινη, κόκκινη, ῥῶσ, Ἡ κ. Νικολάου μὲ τουαλέττες ἀντάξιεσ τῶν θαυμασίων κροκί τῆς Βόγζ. Ἡ κ. Μάγνη Τριανταφύλλου, μὲ ἐμφυγὸς κούκλα σὰξ φέρουσα λευκῆσ ἢ μαῦρες τουαλέττες.

— Εἰς τὸ Τροκαντερό. Κάθε βράδυ ξεγλυστροῦν ὡσ ἐκεῖ ὄλαι αἱ πολυτιμώτεροι λιμουζίνες καὶ ἐναποθέτουν τὸ ἔτι πολυτιμώτερον φροτίον τῶν. Αἱ περὶκομμαι προσερχόμεναι μὲ τουαλέττες ὡσ ἐπὶ τὸ πλεῖστον βραδυνῆς τῆς ὁποίας διακρίνει ἕνα μυστικὸ λούσο, κεντημένες μὲ χάνδρες μάτ, καὶ ἄλλες γαρνιρισμένες μὲ ἀληθινῆς δαντελλῆς, καὶ ἄλλες ἀπὸ κρέπ σὲ χρώματα διακριτικὰ, καὶ πολλῆς σὲ ἀποχρώσεις τοληηρότατες. Ἐπειδὴ ἡ δροσιά εἶναι ἐκεῖ ἐπαίσθητη συμπληροῦσιν τὰς ἀμφιέσεις τῶν μὲ μικρῆσ κάπ συσχετιζόμενας μὲ τὸ μεταξωτό τοῦ φορέματος καὶ μαντῶ ἰδιόρρυθμα μαῦρα καὶ πολύχρωμα, καὶ κόκκινα. Μόλις καθίσουν θ' ἀνοίξουν διὰ μίης ὄλεσ μαζί τῆς λιλιπούτιες, πλατινένιες καὶ μπριλλαντοστόλιτες ποδιέρες τῶν καὶ τῆς εὐγενεῖ συμπαρεῖ τοῦ μικροσκοπικοῦ καθρέπτου τῶν θά ποδοραρισθοῦν θά κορυμωρισθοῦν, καὶ ἄλλες θά φθάσουν μέχρι τοῦ νὰ ὑπογραμμίσουν καὶ τὰ μάτια τους ἀκόμη.

— Θέλετε νὰ ξεῦρετε καὶ τὸ μὸ ντ' ὄρητο τοῦ chic: — Παγωμένα φρούτα μὲ champagne γαρνιρῶν! Θά πιοῦν ἐναλλάξ ὄλεσ καὶ μεγαλοφῶμος, ἐπιδεικνύουσαι τοιουτοτρόπως τὸ ἐκλεκτικὸν γούστο καὶ τὸ παραγεμισμένον βαλάντιόν τους. — Ἐκεῖ ὑπερισχῶν ἡ συντροφίεσ πού φιγουράρουν τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ τένις κλμπ, τοῦ Ζαπτείου. Αἱ Διδες Ἀνδριτσάκη, Γουράρη, ἡ κ. Φωτιάδη, ἡ κ. Ζαρίφη, ἡ Δις Σακορράφου, ἡ Δις Σκουζῆ ἢ Δις Καμπάνη ἢ κ. καὶ Δες Μεταξά αἱ Δες Λίτσα, αἱ Δες Ἡσαῖα, ἢ Δις Περίνα κτλ.

— Προσθῆσ παγοτὸ καὶ χορὸς εἰς τὴν ἐν Κηφισίᾳ ἰδιόρρυθμον ἐπαυλιν τῆς κ. Ε. Σταθῆτον Ἐνα ὄλην τεράστιον ἐπιπέδον τῆς κορυφῆσ τῆς Ἀθηναϊκῆς χορευτικῆς. Μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐθαυμάσαμεν μίαν ἀρτί ἀρχιδεῖσαν Ἀλεξανδριανὴν καλλονὴν τὴν Λα Βατιμπέλλα μὲ τουαλέττα ἐξαισίαν, ἀπὸ λευκῆ ζωρζέττ ὀλοκέντητη μὲ ἀνθη πράσινα, κόκκινα, κίτρινα, καὶ πλατύχρονον πῖλον γαρνιρισμένον μὲ ὁμοιόχρωμα ἀνθη. MONTAIN

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Θέλεις τὰ εἶσαι εὐτυχῆσ μίαν ἡμέραν; Φόρεσε καινούργιον φορέμα. Ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα; Σπάσε χροῖον καὶ τρώγε. Ἐπὶ ἕνα μῆνα; Κέρδισε μίαν δίχην. Ἐπὶ τρεῖς μῆνας; Παντρεύσου. Σ' ὄλη σου τῆ ζωῆ; Μὴ παντρεύεσαι!..

(Παροιμία Γελλική)

ΣΤΗΝ ΟΔΟΝ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΜΕΤΡΕΥ
ΗΘΟΠΟΙΩΝ
— Πιστεύεις εἰς τὴν μετεμφοχῶσι;
— Ὁχι.
— Ἐγὼ πιστεύω.
— Μπᾶ! Καὶ φαντάζεσαι πὸς ἡσιν πῆν;
— Ζῶν τετράποδον!
— Διάβολε! Καὶ ἀπὸ πότε;
— Ἀπὸ τότε πού σου δάνεισα τῆς ἑκατό ἑκείνης δραχμῆς!..
ΜΠΟΥΖΗΣ

Ἐπὶ γενιόσων ἐκλαιγες κ' οἰᾶλοι ἐγελοῦσαν. Γελοῦσες ὅταν πέθανες κ' οἱ ἄλοι ἐθρηνοῦσαν. Θ. Βελλιανίτης

